

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her-efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Fransgaard, om han kan bekræfte, at en meget stor del af de danske kommuner ikke bruger pengene til kulturhuse eller andre flottenhejmerting, men at deres budget faktisk er sat sådan sammen, at mellem 80 pct. og 85 pct. af den samlede kommunale økonomi går til det sociale område, og at mellem 80 pct. og 85 pct. af det samlede sociale budget går til det, vi hovedsagelig drøfter her i dag, børn og ældre.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Jeg kan svare CD's ordfører på denne måde: Jeg ved ikke, hvor stor en procentdel af kommunerne, der har brugt milliarder på at bygge kulturhuse, multihaller og kulturcentre. Jeg har ikke procentdelen, men der er i hvert fald sket en eksplosion på det område.

Når CD's ordfører nævner, at 85 pct. af den kommunale økonomi går til socialområdet, vil jeg nok sige, at det ikke er rigtigt, men det er en stor del. Vi har jo også i kommunerne noget, der hedder kultur-, skole- og børneområdet. Jeg går ud fra, det var det, hr. Kalnæs havde med på det område, for ellers er 85 pct. for meget alene på socialområdet. Det er bare en bemærkning.

Tove Videbæk (KRF):

I det sidste års tid har der været alt for megen uro på baggrund af nedskæringer og forringelser på børne- og ældreområdet i kommunerne. På ældreområdet var der et halvt hundrede kommuner, der skar ned på hjemmehjælpen.

De allerfleste kommuner leverer dog en god service, og der er mange gode historier, som aldrig når ud til pressen. Men det er på grund af de dér 15-20 pct. af kommunerne, der gør det alt for ringe vedrørende hjemmehjælp, der har været megen uro, og det var helt rimeligt. Og jeg kan sige til hr. Ebbe Kalnæs, at det var altså ikke bare nullermænd, det drejede sig om.

I Danmark ligesom i de fleste andre europæiske lande har vi valgt at afinstitutionalisere på ældreområdet. Dette med »længst muligt i eget hjem«, som vi er gået ind for, kan jo være

godt nok, hvis altså både plejen og den praktiske hjælp i eget hjem følger med.

Det er især vedrørende den praktiske hjælp, der har været problemer. Det må naturligvis sikres, at de ældre kan være fuldt ud trygge ved, at når de får brug for hjælp, så får de den, og at de får den hjælp, de har behov for, især da her i FN's ældreår.

I den undersøgelse, som Socialforskningsinstituttet har offentliggjort i marts måned vedrørende omsorg for børn og ældre i forskellige europæiske lande, er Danmark blandt de bedre lande på nogle områder, men på børne- og orlovsområdet sakker Danmark uhjælpeligt agterud.

I Danmark bliver børnenes tilværelse i modsætning til den ældre del af befolkningens mere og mere institutionaliseret. Danmark er i top, når det gælder andelen af børn, der passes i institutioner i løbet af dagen, og det er jeg for min del ikke ret stolt af, blandt andet fordi vi samtidig er totalt i bund vedrørende småbørnsforældres muligheder for at få orlov, og det er katastrofalt.

Den danske forældreorlov er både kortere og mindre fleksibel, og orlovsydelsen er lavere end i de andre nordiske lande. I Finland kan forældre f.eks. blive hjemme, til barnet er fyldt 3 år, og tilmed til en forholdsvis høj orlovsydelse. I Danmark har forældre ret til et halvt års orlov og mulighed for i alt op til ét års orlov, og ydelsen er helt nede på 60 pct. af dagpengesatsen.

Regeringen har i lang tid lovet bedre forhold for børnefamilierne, men den har lige så længe nølet med at indfri dem. For mig afslører det, hvordan regeringen egentlig prioriterer. Familierne er først og fremmest leverandører til det danske arbejdsmarked. Det viser f.eks. forældreorlovens kranke skæbne.

Da arbejdsløsheden faldt i starten af 1990'erne, blev satsen for forældreorlov sat ned fra 80 pct. til 60 pct. af højeste dagpengesats. På den måde spændte regeringen ben for orlovsordningernes store succes, og hermed afslørede regeringen jo samtidig, at forældreorloven er en arbejdsmarkedsforanstaltning mere end en familiepolitisk foranstaltning.

Vi må have bedre muligheder for børnefamilierne i Danmark. Kristeligt Folkeparti fremsatte tidligere på foråret tre forslag, nemlig ret til deltid til småbørnsforældre, ret til deltidspasning i alle kommuner og ret til tilskud til forældre, der vælger selv at passe deres børn. Selve modellen for, hvordan vi vælger at forbedre